

מ"ת 46638/06/18 - מדינת ישראל נגד עבדאל קאדר עיסא (עציר) - לא בעניינו, מוחמד עיסא, מוסטפא עיסא, כראמה עיסא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 46638-06-18 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת זהבה בוסתן
מבקשים
נגד
משיבים
מדינת ישראל ע"י עו"ד אלון טקנג'י ועו"ד עינת בניטה
1. עבדאל קאדר עיסא (עציר) - לא בעניינו
2. מוחמד עיסא (עציר)
3. מוסטפא עיסא (עציר) המשיבים 2 ו-3 ע"י עו"ד דוד
יפתח ועו"ד מאור שגב
4. כראמה עיסא (עציר) ע"י עו"ד רן שטרצר

החלטה

בעניין משיבים 2,3,4

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של **רצח בצוותא בכוונה תחילה** לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**) ו**קשירת קשר לפשע** (רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. למשיב 1 מייחס כתב האישום עבירה נוספת של **נשיאת נשק** לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק.

במקביל לכתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

המשיב 1, לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו ועל קיומה של עילת מעצר ובהסכמתו הורה ביהמ"ש (כב' השופטת וינברג נוטוביץ') ביום 23.7.18 על מעצרו עד תום ההליכים.

המשיבים 2 - 4 חולקים על קיומן של ראיות לכאורה למיחס להם בכתב האישום. החלטה זו מתייחסת לבקשה להורות על מעצרם עד תום ההליכים.

עיקרי כתב האישום

2. המשיבים 1-3 הם אחים והמשיב 4 הוא קרוב משפחתם. עובר לאירוע המתואר בכתב האישום התגלע סכסוך בין המשיב 1 לבין רביע פריג' (להלן - **המנוח**). בעקבות הסכסוך, ועובר ליום 17.3.18, קשרו המשיבים ואחר קשר לגרום למותו של המנוח בכוונה תחילה.

ביום 17.3.18 סמוך לשעה 12:46, נפגשו המשיבים 1 - 3 בבית הוריהם הנמצא בפינת הרחובות אבן חלדון - סולטני בכפר קאסם ובשעה 12:51 יצא המשיב 2 מהבית, רגלית, כאשר הוא חבוש כובע מצחיה לכיוון רחוב סולטני, ומול בית 72 המתין להגעת המנוח. בהמשך, בהתאם לתכנית הקשר בשעה עמוד 1

12:56 יצא המשיב 3 מהבית, רגלית, לכיוון מקום ביצוע הרצח, המשיב 3 חבר למשיב 2 והמתין במקום הביצוע. בהמשך, בשעה 12:57 יצא המשיב 1 מהבית, רגלית, כאשר הוא חבוש כובע מצחיה ונושא עמו אקדח בקוטר 9 מ"מ ובו מחסנית המכילה כדורים תואמים שהוסתר מתחת מעיל עור שחור. הוא חבר למשיבים 2 ו-3 והמתין במקום הביצוע.

בהמשך, בהתאם לתכנית הקשר, בשעה 13:03 הגיע המשיב 4, רגלית, לכיוון מקום הביצוע, חבר למשיבים האחרים והמתין עמם בצד הכביש. המשיבים כולם או חלקם, צפו כל העת אל עבר הכביש בצפייה להגעת המנוח.

באותה עת נסע המנוח ברכב מסוג יונדאי, בו נהג חברו, וקרב למקום הביצוע. בשעה 13:07, הגיע האחר למקום הביצוע ברכב מדגם רנו קפצ'ור ועצר את נסיעתו על מנת לעכב את רכב היונדאי בו נסע המנוח והגיע מיד לאחוריו.

משהבחינו המשיבים 1 ו-4 בהגעת רכב הקפצ'ור למקום הביצוע צעד המשיב 1 לכיוון הכביש ובשלב מסוים נעצר ודרך את האקדח. המשיב 4 חצה את הכביש בין רכב הקפצ'ור לרכב היונדאי, על מנת לעכב ולמנוע מרכב היונדאי להמשיך בנסיעה ולעקוף את רכב הקפצ'ור.

בשלב זה רץ המשיב 1 לעבר היונדאי תוך שהמשיבים מצטרפים אליו. המשיב 1 שלף את האקדח וירה אל עבר המנוח ביונדאי מספר רב של יריות מטווח קצר.

המנוח וחברו נמלטו מהמקום באמצעות היונדאי, כאשר המנוח פצוע בכל חלקי גופו באופן אנוש. המנוח הובהל לבית החולים בילינסון שם נקבע מותו.

המשיבים 1-3 נמלטו ממקום הביצוע באמצעות כלי רכב שברשותם.

הראיות לכאורה:

3. לטענת המאשימה הראיה המרכזית להוכחת אשמתם של המשיבים הם סרטונים משתי מצלמות אבטחה בהם מצולם כל הארוע. ניתן לראות בהם את הגעת המשיבים 1-3 לבית הוריהם יציאתם אחד אחד למקום הארוע, בגעתו של המשיב 4 למקום הארוע, ביצוע הרצח עצמו והסתלקותם של המשיבים מהזירה. מצלמה אחת היתה ממוקמת על חנות "חשמל עיסא" ומצלמה נוספת על בית העסק "אלומנים אחים סעיד". אין מחלוקת כי הנצפים בסרטוני האבטחה הם המשיבים. פרט לסרטונים ממצלמות האבטחה קיימת חוות דעת מעבדה נידת אודות הזירה, ראיות אודות סכסוך מקדים בין משיב 1 למנוח, תעוד רפואי ותעודת פטירה של המנוח.

לראיות אלה מצטרפת שתיקתם של המשיבים בחקירה (למעט גירסה ראשונית של המשיב 4) והעדר הסבר סביר לראיות שנצברו נגדם.

4. לטענת המשיבים אין בחומר הראיות ראיות הקושרות אותם לעבירות המיוחסות להם, והדבר עולה לטענתם בברור מצפיה בסרטונים ממצלמות האבטחה. לטענת המשיבים אין כל ראיה לקשירת הקשר הנטען לבצוע הרצח. לטענתם, אין מחלוקת כי המשיבים 2-4 לא נשאו אקדח, הם לא ירו, אין ראיה שהם ידעו כי המנוח עומד להגיע למקום או שידעו שהמשיב 1 מחזיק על גופו נשק. המאשימה בטיעונה אינה מבחינה בין העובדות לבין מסקנותיה שאינן יותר מספקולציה.

5. המאשימה דיסק שבו נעשתה "סינטזה" מהסרטונים שבשתי מצלמות האבטחה כדי להציג את רצף אירועים. לטענתה צפייה ברצף מלמדת על התכנון המוקדם של המשיבים ועל חלוקת התפקידים ביניהם (דיסק 156א'). הסרטון הערוך הוצג באולם בית המשפט, צפיתי בו פעמים נוספות עובר ובמקביל לכתיבת ההחלטה. אומר כבר בפתיח הדברים, צפייה בסרטון מצביעה באופן ברור כי לכאורה נקשר קשר בין המשיבים לביצוע הרצח וניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לקשירת הקשר ביניהם ולביצוע הרצח בצוותא חדא, בהסתייגות לגבי המשיב 4. הגם שגם לגבי ניתן לקבוע כי קיימות ראיות שהוא בין הקושרים קיימת בעניינו חולשה בראיות. על קשירת הקשר הנטען לכאורה ניתן ללמוד מתוך התנהלות המשיבים בזמן הארוך, לפני ולאחריו, העיתוי של פעולותיהם התנהלותם, והתנהגותם כפי שאפרט להלן.

6. הדיסק הערוך מתעד 22 דקות החל מהשעה 12:46 ועד 13:08. להלן תאור של הנצפה בו דקה אחר דקה והתייחסות הצדדים לנצפה (הזמנים המצויינים הם בזמן אמת):

- **12:46 - רכב רנו פלואנס, הרשום על שם גיסתו של משיב 3, מגיע לרחוב אבן חלדון (סמוך לבית הורי המשיבים 1-3). הרכב חונה בחניה צידית. לא ניתן לראות מי יוצא מהרכב.**

- **12:49 - כעבור 3 דקות רכב טויוטה, רשום על שם אשתו של משיב 2 מגיע לרחוב אבן חלדון, חונה בשולי הכביש, משיב 2 יוצא מהרכב לכיוון בית הורי.**

לטענת המאשימה, בחירת מקום ביצוע הרצח בסמוך לבית הורי המשיבים 1-3 וביתו של משיב 4, ובסמוך למקום חנית כלי הרכב, מלמדת על קיומה של תכנית סדורה ועל תכנון מוקדם.

לטענת ב"כ הנאשמים 2-3, קשירת הקשר הנטען היתה צריכה להתבצע בין 15.3.18 בשעות הלילה (מועד הסכסוך שעל פי הנטען היווה את המניע לרצח) לבין מועד הרצח. בין המועדים הללו אין בידי המאשימה איכונים או האזנות סתר או שיחות שהתבצעו על ידי ובין המשיבים השונים שיכולים להצביע על הקשר הנטען. על פי כתב האישום, הזמן היחיד בו המשיבה מייחסת למשיבים קשירת קשר הוא במועד שהותם המשותפת בבית ההורים. טענה זו, בדבר קיומו של קשר בפרק הזמן הקצר הזה היא ספקולציה של המאשימה. הימצאותם של המשיבים בבית הוריהם היא "המצאות תמימה לחלוטין! של ילדים בבית הוריהם ביום שבת, ולפי סרטון "אלומניום אחים סעיד" נראה כי היו גם הנשים - ככה שזה נחזה כארוחת שבת סטנדרטית וכמנהג טבעי וקבוע" (סעיף 37 לטעון הכתוב של ב"כ המשיבים 2-3).

לטענת ב"כ המשיב 4, משיב זה לא נכח במפגש בבית הורי המשיבים 1-3, שלטענת המאשימה נועד לקידום הקשר. מדובר במשיב שנראה לראשונה בזירת הארוך הסמוכה לביתו, שלוש דקות לפני הארוך כשהוא חוצה את הכביש ומנופף בשלום לרכב שבא מולו.

- **12:51 - 3 דקות לאחר שהגיע משיב 2 לבית הורי הוא יוצא ממנו והולך רגלית מרח' אבן חלדון לרח' סולטני כשהוא מחזיק טלפון סלולרי בידו. בזמן הליכתו נראה שהוא מתכתב.**

לטענת המאשימה ההתכתבות מצביעה על תקשורת עם אחרים כבר בשלב זה.

לטענת ב"כ המשיבים 2-3, מדו"ח תובנות מחקרי התקשורת המתייחס לטלפון הסלולרי של המשיב 2 עולה כי לא קיימת באותו רגע הודעות SMS או וואטסאפ.

- **12:54 - משיב 2 מגיע לזירת הארוע, משוחח עם אדם שיושב בג'יפ מסוג לנד קרוזר, שזוהה בשלב מאוחר יותר כעד התביעה חאלד עיסא (עד תביעה 55). העד צפה בסרטון ואישר כי מדובר במשיב 2 אתו הוא ביחסים טובים (עדות חאלד עיסא שורות 53, 70).**

- **12:56 - משיב 3, חובש כובע מצחיה אפור ועליו האות H, עומד, לאחר היציאה מבית הוריו ברח' סולטני וממתין מספר דקות. לאחר מכן חוצה את הכביש אל מקום ביצוע הרצח.**

לטענת המאשימה הדרך בה הגיע כל אחד מהמשיבים למקום הרצח מלמדת על "התגנבות יחידים". נתון נוסף המלמד, לטענת המאשימה, על קשירת קשר בין המשיבים היא העובדה שהשלושה אינם מברכים זה את זה לשלום ומתנהגים לכאורה כרגיל. המאשימה טוענת כי הסיבה להתנהגות זו היא התאום המוקדם של המפגש ויציאת שלושת המשיבים 1-3 ישירות מבית הוריהם אל מקום ביצוע הרצח.

לטענת ב"כ המשיבים 2-3, המשיבים, בדרכם מבית הוריהם למקום הארוע, מבצעים פעולות רגילות שאין בהם כל הוכחה כי הם יודעים באיזה רכב יגיע המנוח או מתי הוא יגיע. המשיב 2 נראה כשהוא נכנס בדרכו לחנות חשמל עיסא ושוהה בה כ- 4 דקות. הוא יוצא מהחנות כשבידו דבר מה שרכש שם ואח"כ חוזר עם פחית XL בידו. המשיב 3 הולך לכיוון חשמל עיסא ואח"כ נראה כל אחד מהם קונה שקדים.

- **12:57 - גבר קטוע רגל המהלך על קביים - משיב 1 - מגיע מהכביש עם כובע מצחייה שחור עליו 3 פסים לבנים, ונפגש עם משיב 3, לאחר היציאה מבית הוריהם.**

לטענת המאשימה הגעת שניים מהמשיבים עם כובעי מצחיה ומשיב 1 עם מעיל ארוך מלמדים אף הם על קשר קודם ביניהם ועל היות המפגש מתוכנן ומתואם.

- **12:59 - משיב 1 ומשיב 3 נעמדים יחדו משוחחים וצופים לעבר הכביש. כל אותה העת המשיבים 1-3 צופים לעבר הכביש לצד ממנו יגיע המנוח.**

- **13:03 - משיב 1 משתמש בטלפון.**

לטענת המאשימה ניתן לראות שמדובר בהתכתבות.

לטענת ב"כ המשיבים 2-3, מדובר בהשערה בלבד שכן לא קיימות ראיות המצביעות על התכתבות או שיחה טלפונית. מדו"ח תובנות מחקרי התקשורת לגבי הטלפון הסלולרי של המשיב 1 לא עולה כי היתה שיחה או הודעה באותו זמן.

- **13:04 - בחור עם חולצה כחולה, פסים לבנים המרכיב משקפי ראייה - משיב 4 - חוצה את הכביש ומצטרף אל המשיבים 1-3, ומשוחח עמם.**

המאשימה מציינת כי גם משיב 4 אינו מברך לשלום את המשיבים 1-3, דבר המלמד כי המפגש מתואם מראש. מאידך, כאשר המשיב 4 רואה את עד התביעה מרוואן עמאר (לובש חולצה

כתומה), הוא מברך אותו לשלום אף בלחיצת יד.

- **13:05 - רכב קפצ'ור נוסע ברח' סולטני מכיוון רח' עומר בן אל חטאב לכיוון אבן חלדון בעקבותיו נוסע רכב היונדאי בו נוסע המנוח כשהנהג הוא וויד עיסא (עד תביעה 55). הרנו קפצ'ור ולאחריו היונדאי נצפים פעם נוספת במצלמת קופי שופ עומרי בשעה 13:06.**

ב"כ המשיבים 2 ו-3 טוען כי במצלמות רואים את הקפצ'ור נוסע אך רכב המנוח לא נמצא לפניו ולא נמצא אחריו. לטענת ב"כ המשיבים 2 - 3 הרשום בדו"ח הצפייה של רס"ר לוי אלירן ולפיו הוא רואה רכב יונדאי אינו מתייחס לרכב בו נסע המנוח שכן הרכב בו נסע המנוח היה עם פס פלסטיק שחור ובמצלמה נקלט רכב מאותו דגם עם פס פלסטיק בצבע הרכב (סעיף 24 - 25 בטיעונים בכתב).

יש לציין כי בכתב האישום נטען שרכב הרנו קפצ'ור עצר את נסיעתו על מנת לעכב את רכב היונדאי בו נסע המנוח והגיע מיד לאחריו. הדבר אינו נראה מצפיה בסרטון וזו כנראה הסיבה שהמאשימה בטענותיה בכתב לא חזרה על כך (אם כי בטעון ע"פ שבה על דברים אלה). בסרטון אמנם נראה רכב הרנו קפצ'ור עוצר והיונדאי מאחוריו, אלא שגם כלי הרכב שנסעו לפני הרנו קפצ'ור עצרו ולא ניתן היה להתקדם בנסיעה. ברגע שכלי הרכב שנסעו לפני הרנו קפצ'ור התקדמו, גם הוא התקדם (ראה סעיפים 15 - 20 בטיעון בכתב של ב"כ המשיבים 2-3).

- **13:07 - כשהרנו קפצ'ור מגיעה למקום בכביש אליו צופים המשיבים, משיב 3 אומר דבר מה למשיבים 1 ו-2, משיב 1 קם ונעמד על קביו, משיב 3 אומר פעם נוספת דבר מה למשיב 1, וקוסס ציפורניו.**

לטענת המאשימה המשיב 3 קוסס את ציפורניו באופן עצבני. לטענת ב"כ המשיב 3 מדובר בהתנהגות קבועה של המשיב 3 שאינה מעידה על לחץ.

בהמשך נראה משיב 1 דורך את הנשק כאשר גבו למצלמה. בזמן זה משיב 4 קם זורק דבר מה מנייר מביט לעברו של המשיב 1 וכשהוא מבחין כי המשיב 1 קם הוא מתחיל בהליכה וחוצה את הכביש בין רכב הקפצ'ור לבין הרכב בו נוסע המנוח. משיב 1 רץ על קביו לכיוון המנוח ומשיבים 2 ו-3 בו ברגע שהמשיב 1 מתחיל להתקדם לעבר רכב היונדאי מצטרפים אליו בהליכה מהירה המותאמת לקצב הליכתו של המשיב 1, ונמצאים בסמוך לו ומאחוריו. משיב 1 נעצר (באמצע הכביש) ויורה מספר יריות לכיוון החלון הימני קדמי של היונדאי. בזמן שהמשיב 1 יורה, המשיבים 2 ו-3 נעמדים לידו (אף הם באמצע הכביש) וממתינים עד לתום היריות, מבלי שהם עושים דבר. בעת הירי הרכב בו נמצא המנוח מתחיל בנסיעה מהירה קדימה ומשיב 4 שמבחין בכך מתחיל בריצה לצידו השני של הכביש.

לאחר שהמשיב 1 מסיים לירות, המשיבים 2 ו-3 ביחד עם המשיב 1 ממשיכים לעברו השני הכביש בהליכה שגריתית כאילו לא ארע דבר, וממשיכים בדרכם לבית ההורים. בעת שהם הולכים משיב 2 מרים את ידו לכיוון האוזן/הרקה.

לטענת המאשימה, המשיב 4 קם ומתחיל ללכת לכיוון הכביש בתאום ותיזמון מושלם ברגע שהמשיב 1

מתחיל להוציא את האקדח ממעילו ודורך אותו. פעולותיהם המשולבות אינן יכולות להתפרש כאקראיות. לטענת המאשימה המשיב 4 חוצה את הכביש בין רכב הקפצ'ור והיונדאי על מנת לוודא כי הרכב בו נוסע המנוח לא יעקוף את הקפצ'ור ועל מנת לאפשר למשיב 1 לפעול ולבצע את הירי.

על פי עמדת המאשימה תכנית הקשר תוכננה בקפידה כולל תזמונים מדויקים. על פי עדותו של העד ווהיד עיסא שנהג ברכב היונדאי בו נסע המנוח רכב היונדאי עבר במקום בו בוצע הרצח באופן ספונטני לאחר שהמנוח ביקש ממנו לחזור למקום בו היו קודם כי הוא נזכר במשהו ורק כשהם חזרו על עקבותיהם ארע הרצח. לטענת ב"כ המשיב 4 עדות זו מצביעה על כך שלא ניתן היה לתכנן תזמונים מדויקים.

עוד טוען ב"כ המשיב 4 כי המשיב 4 חצה את הכביש ללא כל סימן ממי מהמשיבים האחרים, הוא אינו נראה חוסם את רכב היונדאי אלא רואים בברור שהוא נבהל ובורח בריצה אל העבר השני של הכביש כמי שלא היה מוכן לסיטואציה. מדובר בתגובה ספונטאנית ובריחתו מעידה כי כלל לא היה אמור לחסום את היונדאי, כפי שבפועל גם לא עשה.

לטענת המאשימה בזמן הירי המשיב 1 מכוון לחלון ימני קדמי של היונדאי מקום ישיבת המנוח, דבר המעיד על תכנון מוקדם וידיעת כל המשיבים אודות הירי.

לטענת ב"כ המשיבים 2 ו-3 המשיב 2 כשהוא מרים ידו לכיוון הרקה נראה עושה בידו לעבר המשיב 1 תנועה שמשמעה "משוגע" ואף פונה אליו במלל.

המאשימה טוענת כי המשיב 2 הרים ידו לכיוון האוזן וגירד את המקום.

- **13:07 - המשיב 4, לאחר שחצה את הכביש עוזב את המקום לבדו. המשיבים 1 - 3 חוצים את הכביש והולכים לכיוון בית הוריהם. כאשר המשיב 3 מגיע לעמוד החשמל בפינת הרחוב אבן חלדון הוא פותח בריצה לכיוון הרכב.**

- **13:08 - המשיב 3 מקבל מבחורה עם קפוצ'ון דבר מה. המשיב 1 נכנס לחנייה בה חונה רכב הרנו פלואנס. המשיב 3 מתקרב לצידה השמאלי של הרנו .**

- **13:08 - רכב רנו פלואנס יוצא ברוורס מחניית הבית ויוצא במהירות לרחוב סולטני לכוון מזרח.**

רכב הרנו קפצ'ור עומד בתחילת רחוב אבן חלדון, לאחר שעצר בצד הכביש. הרכב עושה פנית פרסה.

לטענת המשיבה רכב הרנו קפצ'ור ממתין לטיוטה.

- **13:08 - המשיב 2 נכנס לרכב הטיוטה. רכב הרנו קפצ'ור עומד בתחילת הרחוב. הטיוטה נוסע רוורס לעבר רחוב סולטני והרנו קפצ'ור מפנה לו מקום. הטיוטה יוצאת לרחוב סולטאני לכיוון מזרח ומיד לאחריה הרנו קפצ'ור.**

לטענת ב"כ המשיבים 2 ו-3 האמור בדו"ח הצפייה של רס"ב אורי הדס ולפיו הרנו קפצ'ור מפנה מקום מעבר לטיוטה מהווה מסקנה של המאשימה ולא ראיה. לטענתו, ניתן לראות באופן ברור כי הרנו קפצ'ור מנסה לבצע פנית פרסה ובכל הזדמנות שהוא מנסה הן לנסוע

קדימה והן לנסוע אחורה מגיח רכב אשר חוסם ומעכב את נסיעתו, עד אשר חולף רכב הטויוטה בה על פי הנתען נוסע המשיב 2 ואז הרנו קפצ'ור יוצא לדרכו.

- **13:08 - רכב הרנו פלואנס והטויוטה מסתובבות ברחוב אל חרם לכיוון ביתו של המשיב 1 הסמוך למקום ביצוע הפרסה.**

גרסאות המשיבים

7. כל אחד מהמשיבים נחקר מספר פעמים. המשיבים 1-3 שמרו על זכות השתיקה באופן גורף, גם לאחר שהוצגו בפניהם הסרטונים ממצלמות האבטחה.

8. המשיב 4 השיב לשאלות החוקרים בחקירתו הראשונה שהתקיימה ביום 29.3.18. הגירסה שמסר אינה עולה בקנה אחד עם הנצפה במצלמות האבטחה ועל פניו נראה לכאורה כי מסר גירסה שקרית בה הרחיק עצמו מהארוע ומהמשיבים. בחקירה זו מסר המשיב 4 כי ביום הארוע, לאחר שהתעורר הלך לבית הקפה של המנוח ולאחר מכן חזר הביתה. בסביבות השעה 11:00 - 12:00 יצא מביתו והלך ישירות לשווארמה ברחוב סולטני. ובזמן הירי הוא היה "איפה שהשווארמה בול...אני הייתי לא בתוך השווארמה אלא בכניסה של השווארמה". לדבריו לא ראה אם מי שנורה היה הולך רגל או נסע ברכב ואינו יודע מי נורה. הירי היה על הכביש. לדבריו היו ליד החשמל הרבה אנשים מהשכונה ובכללם המשיבים 1-3.

בחקירותיו הבאות בחר אף המשיב 4 לשמור על זכות השתיקה, גם לאחר שהוצגו לו הסרטונים ממצלמות האבטחה.

לטענת המאשימה, גירסת המשיב 4, לא רק מחזקת את ראיות התביעה לגבי זהותם של המשיבים 1-3 (שאלה זו אינה מחלוקת) היא מסבכת ומפלילה את משיב 4 עצמו אשר מרחיק עצמו מהארוע ואינו מוסר על מפגש תמים עם המשיבים 1-3 או שיח עמם בן מספר דקות, אלא מוסר גירסה שלא היה עמם בקשר אלא עם אדם אחר ממול למקום בו נמצאו ארבעתם יחד מספר דקות לפני הרצח.

לטענת המאשימה, שקריו של המשיב 4 לגבי ליבת הארוע מלמדים כי הוא היה מודע היטב למעשיו ולחלקו כאמור בכתב האישום.

זאת ועוד, המשיב 4 טען בחקירתו כי אין לו את מספרי הטלפון של המשיבים אך מדו"ח תובנות מחקר תקשורת של הטלפון הסלולרי השייך למשיב 4 עולה כי התקיימו מספר (לא רב) שיחות טלפוניות (נכנסות ויוצאות) בינו לבין המשיבים 2 ו-3 לפני הרצח בחודשים ינואר ופברואר ושיחה אחת במרץ. כמו כן התקיימו שתי שיחות טלפון יוצאות בין המשיב 4 למשיב 2 יום לאחר הרצח.

9. לטענת ב"כ המשיב 4, שיחת הטלפון שהתנהלה בין המשיב 4 למשיב 2 יום לאחר הארוע זו עשויה להיות שיחה טבעית בין שני אנשים שנקלעו לזירת ירי.

באשר לידיעת אשתו של המשיב 4, 3 שעות לאחר הירי את זהות הקורבן טבעית ביותר שהרי אין מחלוקת כי המשיב היה בזירת הירי ואך טבעי שיחלוק אתה את המידע, דבר המעיד דוקא על כך שאין לו מה להסתיר.

דין והכרעה

10. הראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים הן ראיות נסיבתיות, שכן אין כל ראיה ישירה הקושרת את המשיבים למיוחס להם, בהבדל מהראיות המצויות בידי המאשימה לעבירות המיוחסות למשיב 1 ומצביעות עליו כעל כמבצע הרצח בפועל ועל נשיאתו נשק.

11. על פי הפסיקה "אין כל מניעה להרשיע נאשם על סמך ראיות נסיבתיות, אולם, מצב בו מסכת הראיות הנסיבתיות משאירה חורים עובדתיים משמעותיים, או כאשר המסקנה המפלילה אינה המסקנה ההגיונית היחידה שניתן להסיק ממכלול הראיות, הרי ש"הפסיפס הראייתי" אינו שלם ולכן השלכה גם בשלב המעצר עד תום ההליכים (ראו: בש"פ 5588/12 ניאמצי'ק נ' מדינת ישראל פס' 8 (24.9.2012); בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מדינת ישראל פס' 25-26 וההפניות שם (4.3.2014) (להלן: עניין דסוקי)) (בשפ 6722/15 תמיר ניג'ם נ' מ.י.).

רק לאחרונה חזר על הלכה זו ביהמ"ש העליון וקבע כי ניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה גם כאשר כל הראיות הן נסיבתיות "ובלבד שהראיות הלכאוריות עומדות על רגליהן, כאשר הן משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת רצופה של ראיות מפלילות אשר יש בה כדי לבסס הרשעה (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013)).". בנוסף נקבע באותה החלטה כי כאשר חומר הראיות מבוסס על ראיות נסיבתיות בלבד "נדרש כי המסקנה המפלילה המוסקת מהראיות לכאורה תגבר באופן ברור על כל תאוריה עובדתית חלופית אחרת (ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, נז(6) 577, 587 (2003))" (בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל ניתן ביום 16.8.18).

המשיבים 2 ו-3

12. בענייננו לא ניתן לטעות בנצפה בתעוד מצלמות האבטחה בדבר מעורבותם של המשיבים 2 ו-3 בביצוע המעשה. כפי שטוענת המאשימה הנצפה במצלמות האבטחה מצביע על התחלה - התקבצות כל המעורבים במעשה. אמצע - ביצוע הרצח עצמו. וסוף - בסתלקות המשיבים במהירות מהזירה. אפנה תחילה לאמצע, למעשה עצמו כאשר המשיבים 2 ו-3 מתחילים כאיש אחד ללכת עם ואחר המשיב 1 מיד כשהוא מתחיל בריצה לעבר רכב היונדאי. המילים שנראה כי הם מחליפי לפני כן וכל שפת הגוף שלהם מצביעה על כך שהמשיבים 2 ו-3 הולכים עם המשיב 1 ומגבים אותו. קצב הליכתם תואם את קצב ריצתו של המשיב 1, הם נעצרים ברגע שהמשיב 1 מתחיל בביצוע הירות לעבר רכב היונדאי, הם אינם נרתעים (כפי שהמשיב 4 נרתע) כאשר מתחיל המשיב 1 לירות אלא עומדים בנחת וממתינים עד לסיום הירות ואז ממשיכים עם המשיב 1, בנחת ובקצב הרבה יותר איטי מאשר קודם לביצוע הירות, ומתקדמים יחדו עד לפינת הרחוב. הגם שהמשיבים 2 ו-3 לא אחזו באקדח ולא ביצעו את הירי נראה לכאורה כי הם פועלים כגוף אחד בתזמון ובתאום עם המשיב 1.

אני מוכנה להניח, לצורך שלב זה של הדיון, כי תנועת היד של המשיב 2 היתה לעבר הרקה ומשמעה "משוגע" ולא גירוד באוזן. אולם אין בכך כדי לשנות מהתמונה הכללית שכן הדעת נותנת שסימון מינורי כזה יכול היה להעשות לגבי דרך הביצוע (שאולי לא תאמה את המתוכנן) או מכל סיבה אחרת ומתקבל יותר על הדעת כי אין התנועה מכוונת כלפי עצם הירות שבוצעו בנוכחות ובקרבתם ולא עוררו בהם כל התרגשות.

13. התנהלות המשיבים כגוף אחד בזמן הארוע אינה עומדת לבדה. המשיבים הגיעו לבית הוריהם וכעבור

מספר דקות בודדות יצאו מבית הורים וצעדו, כל אחד לחוד, לעבר אותו מקום.

התזה אותה מעלה הסנגור כי באו לארוחת צהרים של יום שבת בבית הורים אינה תואמת את המציאות כפי שהיא נצפית בסרטונים. המשיבים רק הגיעו וכבר יצאו ומיד לאחר הירי הסתלקו מבלי שכמובן הספיקו לאכול את ארוחת הצהרים. גם התזה הנוספת אותה מבקש סנגורם להציג עתה ולפיה הם יצאו מבית הורים למקום המפגש הרגיל - תואם "בית הקפה" השכונתי - ולא נטלו חלק ביריות אינה הגיונית. על פי גרסה זו תואם "בית הקפה" נמצא ברחוב על הכביש בין המכוניות החונות והמשיבים יצאו לשם דקות לאחר שהגיעו לבית הורים למרות שהגיעו עם נשותיהם לארוחת צהרים של יום שבת. חוסר ההגיון בגרסה זו ברור. טענת הסנגור כי בסמיכות למקום נמצא קיוסק שבו נוהגים להתאסף והוא "תואם בית הקפה" נטענה בעלמה והועלתה לראשונה על ידי הסנגור ולא נטענה מפי המשיבים.

14. לכך מתווספת שתיקתם של המשיבים בחקירות שיש בה חיזוק לראיות התביעה.

לטענת ב"כ המשיבים 2 ו-3 כי שתיקתם בחקירה מובנת ומוסברת על רקע הקשר המשפחתי ורצונם שלא להפליל את אחיהם.

על פי ההלכה הפסוקה, שתיקת חשוד במשטרה, כאשר הנסיבות מחייבות מתן הסבר מחזקת את התשתית הראייתית לכאורה. ב"כ המשיבים מפנה לבש"פ 6722/15 הנ"ל שם התייחס כב' השופט עמית לשתיקת חשוד בחקירתו כאשר הוא חושש להסגיר את בני משפחתו :

"ההגנה טענה כי שתיקתו של העורר נובעת מההוראה שקיבל מבא כוחו דאז, אולם איני רואה ליתן משקל לטענה זו, שהרי גם כיום העורר לא מסר גרסה אודות מוצאותיו בשעות שלאחר הרצח. עם זאת, במקרה המיוחד דנן, ניתן לשער את הסיבה לשתיקתו של העורר, שגם אם לא רצח את אמו-המנוחה, או שלא הייתה לו מעורבות ישירה במותה, הוא אינו רוצה, או שמא חושש, להסגיר את הקרובים לו או לספר את הידוע לו".

ובהמשך קבע כי עניין השתיקה יתברר במשפט העיקרי ושתיקתו של העורר אינה מוסיפה להעדר הראיות הקיים:

"כאמור, שתיקתו של העורר אכן מטרידה, אך "אין הבור מתמלא מחוליותו, ובהיעדר ראיות אין בשתיקת הנאשם כדי למלא את החלל" (ראו והשוו: עניין דסוקי, פס' 24). במהלך המשפט יהיה על העורר למסור את גרסתו בשלב ההקראה או לקחת את הסיכון ששתיקתו תהווה חיזוק נוסף למשקל הראיות של התביעה (ראו סעיפים 152(ב) ו-162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), אך משקלה הסופי של השתיקה מסור לבית המשפט שידון בעניינו של העורר".

נושא שתיקת חשוד שנידון בהחלטה בעניין תמיר ניג'ם, דומה אך באופן חלקי לענייננו. כל עוד לא הוצגו בפני המשיבים הסרטונים ממצלמות האבטחה ניתן היה להניח כי שתיקתם נובעת מתוך דאגה לאחיהם וחוסר רצונם להפלילו. ואולם, משהוצגו סרטוני מצלמות האבטחה בהן נראה אחי המשיבים באופן ברור שאינו מותיר מקום לספק הקל שבקלים כי היורה הוא אחיהם, ההנחה כי לשתיקתם ניתן לספק הסבר סביר אינה תופסת יותר, וחוזר הכלל כי שתיקת חשוד, כאשר הנסיבות מחייבות מתן הסבר מחזקת את הראיות לכאורה.

15. ב"כ המשיבים 2 ו-3 התעכב על העדר ממצאים במחקרי התקשורת שיכולים ללמד על קשר בין

המשיבים בימים שקדמו לארוע, בין מועד הסכסוך שהוא המניע לארוע לבין הארוע עצמו ובמהלך הארוע עצמו ולאחריו. הוא גם הצביע על כך שהמאשימה טענה כי כאשר המשיב 2 יוצא מבית הוריו נראה מחזיק טלפון סלולרי בידו ונראה שהוא מתכתב במסרונים ובהמשך אף נצפה משיב 1 משתמש בטלפון וניתן לראות שמדובר בהתכתבות טלפונית, דברים שלא נראו במחקרי התקשורת.

מחקרי התקשורת אכן לא סיפקו כל ראיה למיוחס למשיבים בכתב האישום. כידוע, העדר ראיה איננה ראיה. יתרה מכך, ב"כ המאשימה הפנתה לחו"ד המסבירה כי נתונים סלולאריים מופיעים רק כאשר נשלח מסרון או מתבצעת שיחה. זאת ועוד, המשיבים לא נעצרו מיד עם ביצוע הרצח, כך שניתן היה לבדוק הוודאות באלו מכשירי טלפון השתמשו. הרצח בוצע ביום 17.3.18 והמשיבים 2 ו-3 נחקרו רק ביום 29.3.18. ולכן קיימת אפשרות שהתקשורת ביניהם נעשתה באמצעות מכשירי טלפון אחרים או באמצעים אחרים. כאמור מחקרי התקשורת אכן לא סיפקו כל ראיות, אך אין בחוסר זה כדי להוות ראיה.

16. באשר למעורבות רכב הרנו קפצור - רכב הרנו קפצ'ור נראה במצלמות האבטחה נוסע לפני היונדאי. האמור בכתב האישום, כי רכב הרנו קפצ'ור עצר כדי לעכב את התקדמות היונדאי אינו עולה מצפיה במצלמות האבטחה. מצפייה במצלמות האבטחה נראה לכאורה כי הרנו קפצ'ור עוצר מכיוון שהרכב שלפניו עצר וכשהרכב שלפניו ממשיך בנסיעה גם הוא ממשיך בנסיעה.

הרנו קפצ'ור מופיע גם לאחר הארוע כאשר רכב הפלואנס והטויוטה יוצאים ממקום חנייתם ומסתלקים. מתוך הנצפה, לא ניתן לשלול כי הרנו קפצ'ור קשור לארוע, אך גם לא ניתן לקבוע כי הוא כן קשור.

לפיכך, לצורך החלטה זו אני יוצאת מתוך הנחה כי הרנו קפצ'ור אינו קשור לארוע. מסקנה זו אין בה כדי להשפיע על שאלת הראיות לכאורה.

17. סופו של דבר, הגם שבידי מאשימה ראיות נסיבתיות בלבד הן משתלבות זו הזו ויוצרות מסכת רצופה של ראיות מפלילות שיש בה כדי לבסס הרשעה. המסקנה המפלילה במקרה זה גוברת על כל מסקנה אחרת, ולפיכך אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת של המשיבים 2 ו-3.

עילת מעצר וחלופת מעצר המשיבים 2 ו-3

18. משהגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה קמה עילת מעצר מכח סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1)(ב), ואף קיים חשש להימלטות מאימת הדין מעבר לחשש המובנה הקיים בעבירות רצח שהעונש בצידה הוא מאסר עולם, שכן המשיבים 2 ו-3 שהו בשטחי הרשות הפלשתינאית מספר ימים לאחר הרצח.

אף עברם הפלילי של המשיבים מלמד על מסוכנותם.

יחד עם זאת, בכל מקרה מצווה בית המשפט לבחון אם זהו המקרה שבו לא תיכון חלופת מעצר או שמא ניתן להורות על חלופת מעצר.

הצדדים לא טענו בענין זה ועל כן בטרם תינתן החלטה מן הראוי לאפשר להם להביא טענותיהם.

המשיב 4

19. מצבו של המשיב 4 שונה ממצבם של המשיבים 2 ו- 3. מספר ראיות מצביעות לכאורה כי המשיב 4 הוא חלק מהקשר שנקשר ואף נטל חלק בביצוע תכנית הרצח. על ראיות אלה נמנים קרבתו המשפחתית למשיבים 1-3; הגעתו למקום המפגש כפי שהגיעו שאר המשיבים מספר דקות לפני הארוע; התזמון בו המשיב 1 לאחר שהוא מביט במשיב 1 ורואה אותו מוציא את הנשק, מתחיל לחצות את הכביש והכל מתרחש בדיוק ברגע בו מגיע היונדאי; המקום בו חצה המשיב 4 את הכביש (לפני היונדאי); גירסתו השיקרית בחקירתו ושמירתו על זכות השתיקה גם לאחר שהוצגו בפניו הסרטונים ממצלמות האבטחה.

מאידך ניתן להצביע על מספר ראיות שתומכות לכאורה בטענה כי המשיב 4 הוא מי שנקלע למקום הלא נכון בזמן הלא נכון.

המשיב הוא קרוב רחוק של המשיבים 1-3 ואין הסבר מדוע יבחרו בו להיות שותף למעשה הרצח; המשיב 4 חוצה את הכביש בהליכה רגילה כאשר כלי הרכב עומדים בגלל הפקק שהיה במקום; כשהחלו היריות המשיב 4 כמעט עבר את רכב היונדאי ונראה כי הוא נבהל מהיריות שהוא שומע ומסיים את מעבר הכביש בריצה; את גירסתו השיקרית בחקירתו הראשונה ניתן להסביר על רקע רצונו לא להפליל מי מבני משפחתו; מחקרי התקשורת מראים כי הקשר בין המשיב 4 לבין מי מהמשיבים איננו קשר הדוק ובחודשים שקדמו לארוע מתנהלים בין המשיב 4 לבין המשיב 2 מספר בודד של שיחות ועם המשיב 3 שיחה אחת; שתי השיחות שמנהל המשיב 4 עם המשיב 2 למחרת הארוע יכולות להיות מוסברות בכך שהוא התקשר למי שידע כי היה נוכח בארוע. גם העובדה כי אשת המשיב 4 ידעה שעות בודדות לאחר הרצח מיהו הנרצח אינה מצביעה בהכרח על העובדה שהמשיב 4 היה שותף לתכנון אלא מתיישבת עם העובדה שהמשיב 4 היה במקום הארוע וראה את הרצח.

לכך יש להוסיף כי המשיב בוא היחיד שלא ברח לאחר הארוע לשטחי הרשות הפלשתינאים אלא נותר כל הזמן בכפר קאסם.

20. העולה מהאמור הוא כי כנגד המשיב נמצאות ראיות לכאורה אך עוצמתן מוחלשת.

עילת מעצר וחלופת מעצר המשיב 4

21. גם כנגד המשיב 4 קמה עילת מעצר מכח סעיפים 21(א)(1) ו- 21(א)(1)(ב), ואף קיים חשש להימלטות מאימת הדין מעבר לחשש המובנה הקיים בעבירות רצח שהעונש בצידה הוא מאסר עולם.

יחד עם זאת, על פי הפסיקה, ככל שעוצמת הראיות קטנה ובחינת חומר הראיות מעוררת ספקות כך תגדל נכונות בית המשפט לבחון חלופת מעצר.

הצדדים לא טענו בענין זה ועל כן בטרם תינתן החלטה מן הראוי לאפשר להם להביא טענותיהם.

22. ההחלטה ניתנת בתקופת הפגרה ותוקרא על ידי שופט תורן שגם יקבע מועד לטיעונים בענין חלופת מעצר.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ח, 30 אוגוסט 2018 .